

परो मर्त इति (२२. ५) ॥२॥ सं वेतसवृक्षशाखानिर्मितेन कठकेन तं मारितं
श्यानमश्वस्याधःप्रदेशे जलमध्ये प्रावयति तारयति । अग्निसमीपमानीयाग्नये
स्वाहेति (२२. ६) जुहोत्यनुवाकेन प्रतिमन्त्रम् ॥३॥ अग्निनीयाश्वम् ।

सहस्रं वावर्तम् ॥४॥ सहस्रं वाहुतीनां जुहोत्यनुवाकमावर्त्यावर्त्य वचनात्
(१३. १. ३. १) । आश्वस्रवणविरमणाद्वा ॥५॥ सं अथवा न सहस्रस्य नि-
यमः किंतु आ अश्वं द्वा यावत्कालं क्षिप्त्वा दशशरीरादुदकं स्रवति तावज्जुहो-
तीत्यर्थः [शाखान्तरात्] । द्वादशकपालान्निर्वपति भिन्नतन्त्राद्धतमानदक्षिणा-
न्मध्यमस्य राजतः सवित्रे प्रसवित्रे सवित्रऽआसवित्रे सवित्रे सत्यप्रसवायेति ॥६॥
कालैक्यात्तन्त्रैक्यं मा भूदिति भिन्नतन्त्रानित्युक्तम् । मध्यमस्य राजतः शतमानो
दक्षिणा इतरयोः सौवर्णः । प्रयाज्ञेषु दक्षिणतो ब्राह्मणो यज्ञमानस्य
यज्ञदानयुक्ताः स्वयंकृतास्तिस्रो गाथा गायत्युत्तरमन्द्रायाम् ॥७॥ उत्तरमन्द्रा च
गायनप्रसिद्धा वीणासंगतं च गानम् वीणागाथीति श्रुतेः (१३. ४. २. ८) । प्रयाज्ञेषु
तायमानेषु दक्षिणतो व्यवस्थितो ब्राह्मणः ब्राह्मणग्रहणादविग्व्यतिरिक्तः
यज्ञकृता एव तिस्रो गाथा एव गायति उत्तरमन्द्रायां वीणागाथी स्वताः । सं
पूर्वोक्तोष्टिप्रयाज्ञेषु हूयमानेषु उत्तरमन्द्रासंज्ञायां वीणायाम् ।

राजन्यो धृतिषु युद्धजपयुक्ताः ॥८॥ गाथा गायत्युत्तरमन्द्रायाम् वीणागाथी स्वयं-
कृताः युक्ताः । सं राजन्यः क्षत्रियः धृतिषु हूयमानासु । अध्वर्युयज्ञमानौ
दक्षिणेऽश्वकर्णे जपतो विभूर्मात्रेति (२२. ११) ॥९॥ पशुवदुत्सर्जनं निरष्टे
ऽश्वशते ॥१०॥ पशुवदित्युत्तरपूर्वा दिग्लभ्यते (१६. ३. १५) । निरष्टे निरमणे १) वृ-
द्धतया । सं अध्वर्युयज्ञमानौ अश्वशते शतानामश्वानां मध्ये पशुनं कुरुतः की-
दृशे निरष्टे अश्वस्य [दत्त]गतान्यष्टौ [वयो]व्यञ्जनानि एकैकं त्रीणि-त्रीणि
[वर्षाणि] अनुवर्तन्ते तानि निर्गतान्यस्मादिति निरष्टम् अतीतचतुर्विंशति-
वर्षमित्यर्थः । देवा आशापाला इति (२२. ११) रक्षिणोऽस्यादिशत्यनुचरीजा-
तीयांस्तावतस्तावतः कवचिनिषङ्गिकलापिदण्डिनो यथासंख्यम् ॥११॥ (१३. ४. २. ५) ।

१) गतयौवने K. marg. निर्गतं रमणं क्रीडनं वृद्धतयास्मादिति निरमणम् गतयौवनम्
Deva. See Harisvāmin at १३. ४. २. ५.